

Svět naruby

OTEC MAREK MIŠKOVSKÝ

Byla nádhera vidět ušlechtilá zvířata vyklusávat v ohradě. I ustájení bylo nové, moderní, vzdušné a přitom působilo útulně. Obdivoval ty anglické plnokrevníky... a moc je chtěl.

Jeho rodové postavení mu však nedávalo šance na dostatečné dědictví a vzdát se všeho pro svůj sen se mu nechtělo – takoví koničci jsou drahý koníček. Dlouho o tom přemýšlel a čím déle o tom přemýšlel, tím více se v něm zvedala vlna nevole až hněvu. Když chci mít vlastní stáj – mám na to přece právo – musím mít možnost ji mít! Jen mu to pořád nešlo dohromady s tím, že na to prostě nemá a svého pohodlí se nevzdá.

Potkal však jednoho zkušeného, světem protřelého kamaráda. A ten mu poradil.

Chovej prasata! Prostě jen ty své koně trochu transformuješ. Nožky mají také čtyři, běhat umí, chlév je menší než stáj, provoz a náklady se zjednoduší. Chov nazvi „malý anglický plnokrevník“,

nech si to registrovat a uvidíš ten úspěch. Jak řekli, udělali. Prasatům se dařilo, občas k nim někdo zabloudil, podivil se, jak ten malý anglický plnokrevník vypadá, zakroutil hlavou, zasmál se a zase odejel. Rozruch nastal, když své „plnokrevníky“ přihlásil na závod. Dopadlo to katastrofálně. Prasata neprošla registrací, protože prý „prase není kůň“.

Kamarád opět pomohl. Podařilo se přesvědčit zákonodárce, že v rámci rovné soutěže, pokud má plemeno v názvu „anglický plnokrevník“, musí být připuštěno do závodů s plnokrevníky. Jinak by šlo o diskriminaci. Po jistém právním martyriu mu nejvyšší soud právo na start v soutěži přiznal. Opět se přihlásil a opět to bylo fiasko. Prasata uháněla o sto šest, ale kratší nožky a hmotnost žokeje je odsuzovala k prohře. Tuto prohru však oslavil jako vítězství: ač v nerovném souboji, obstáli jsme.

Protože prasečí „plnokrevníky“ do běhu vyšlechtit nelze, začal vleklý boj advokátů. Cílem byly rovné podmínky a boj proti diskriminaci. Nakonec soud uznal, že rovných podmínek nelze dosáhnout jinak než nařízením amputovat plnokrevníkům nohy pod kolenem. Kdosi se ozval, kdosi se vysmál, jiný argumentoval zdravým rozumem a mrzačením ušlechtilých zvířat. Někdo se ztratil, jiný musel zaplatit pokutu za zsměšňování rozhodnutí soudu, jiný čelil žalobě za urážku chovu. Nikdo už si nedovolil smát se.

Opět byly závody plnokrevníků a tentokrát byly vyrovnané. Běžela jenom prasata. Zajímavé bylo, že i tak přišlo dost diváků. Jen tu a tam někdo na „sviňských pretekoch“ potichu povzdychl, jak krásní byli ti angličtí plnokrevníci... Ale málokdo mu rozuměl, vždyť „plnokrevníci“ tu přec závodí.

A angličtí plnokrevníci? Protože s uřezanými nohama se běhat nedá, závodů se neúčastní a jejich chov se přesunul tam, kde mohou žít. Prohánějí se na texaských prériích. Třeba, až přijede nový Kolumbus a objeví je, vrátí se do své vlasti a budou obdivováni jako objev z Nového světa.

Pokud se vám pohádka zdá absurdní, vězte, že je skutečností. Když se řekne „manželství“, co si představíte? Muže a ženu? Ano, existují ještě kontinenty, kdy muži jsou muži a ženy ženami, kde manželství znamená nerozlučitelný svazek jednoho muže a jedné ženy na celý život, kde cílem manželství je vzájemná láska, která se doplňuje – jako se může doplňovat jediné muž a žena – a která (jediná) může dát vzniknout a správně formovat nový život.

Nemusíš plout přes oceán. Měj odvahu, staň se Kolumbem ve své zemi. Válka s lidovými je proti tomu legrace.

Určitě může pomoci, ale ne úplně hned. Po synodě papež František shrne to, o čem tam budeme diskutovat. Jsem

K čemu je SYNODA o mládeži?

Poslední dobou se mluví o presynodě a synodě o mládeži. Zajímalo nás, co tato slova znamenají a jak se týkají nás mladých. Odpoví nám ti nejpovolanější: otec biskup Tomáš Holub, který bude na synodě zastupovat naši republiku, a Oto Medvec, který zastupoval mladé lidi na presynodě.

Co je to synoda a presynoda a jaký je v nich rozdíl?

Synoda je prastará forma, jak se církev radí. Radí se tak mezi sebou biskupové ze všech koutů světa o nějaké konkrétní otázce. Letos se budou radit právě o svém pohledu a o pohledu církve na mladé lidi; o tom, jak jim pomoci.

Presynoda je úplně něco nového. Papež František totiž k debatě o daném tématu pozval jeho samotné aktéry – mladé, aby biskupům pomohli s tím, jak se mají radit. A tak se sešla spousta mladých lidí z celého světa v Římě a připravili návod, jak mají biskupové o mládeži přemýšlet.

Čím i já jako ministrant mohu přispět?

Můžeš pomoci hodně. Jako zástupce ČBK na synodě budu velmi vděčný, když mi poradíš, a to pomocí otázek, které jsou na Facebooku Synody o mládeži 2018 zveřejňovány pod různými hashtagy. Budu rád, když budu znát tvé názory, abych je mohl v zimě prezentovat ostatním biskupům a papeži.

Může synoda pomoci s něčím mně?

Určitě může pomoci, ale ne úplně hned. Po synodě papež František shrne to, o čem tam budeme diskutovat. Jsem

presvědčen, že výsledky mohou pomoci třeba tomu, aby ministrování konkrétní kluky a holky ještě víc bavilo, protože bude spojeno ještě mnohem víc s tím, co je baví a zajímá.

Za odpovědi děkujeme otci biskupovi Tomáši Holubovi

JAKÉ TO BYLO NA PRESYNODĚ?

Můžeš se nám představit?

Jmenuju se Oto Medvec, říkají mi Oták, je mi 26 let a jsem členem kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. V březnu jsem měl možnost zúčastnit se setkání, které si přál papež František, na které bylo pozváno cca 300 mladých z celého světa.

O jaké setkání se jednalo?

Mluví o presynodě mládeže, která se konala v Římě a byla jedním z kroků na cestě, jejímž cílem je velká synoda biskupů. Ta se bude konat v říjnu tohoto roku a z Česka na ní přiletí plzeňský biskup Tomáš Holub. Tématem synody a zároveň presynody jsou mladí, jejich víra, povolání a rozlišování. Březnové setkání bylo velkou novinkou, kterou inspiroval papež. Nechtěl, aby se mluvilo o mladých teoreticky, aby se vytvářely statistiky a pastorační strategie. Chtěl, aby se mladí zástupci z celého světa sešli a společně mluvili o současném světě, o církvi, o tom, co jí chybí a přebývá. Většinu z toho, co vzešlo z našich rozhovorů, jsme zapsali, a tak vznikl dokument, který bude v říjnu důležitý pro biskupskou synodu.

Jak ses k něčemu takovému dostal?

Z každé země vyslali minimálně jednoho mladého, jako zástupce. Organizátoři chtěli, aby byli přítomní také zástupci z realit, ve kterých se obvykle my mladí pohybujeme: sport, umění, práce, školství atd. Papež ale nechtěl milé setkání zbožných katolíků, chtěl, aby se setkali lidé z nejrůznějších prostředí, takže byli přítomní i mladí z jiných náboženství, zástupci fyzicky nebo psychicky hendikepovaných, zástupce drogově závislých, kteří jsou ve fázi detoxu, a mladí nevěřící. Od katolíků přišli i lidé z různých hnutí, komunit a světa zasvěcených. Já jsem zastupoval mladé evropské řeholníky do 29 let. Vlastně jsem se k tomu dostal náhodou. V Římě jsem poznal jistého otce Donáta, Itala z řádu kamiliánů, který je zároveň sekretářem kardinála zodpovědného za všechny zasvěcené v církvi. Tenhle Donáto si mě nějak zapamatoval a na začátku tohoto roku mi napsal e-mail s otázkou, jestli bych do toho šel.

Jaké máš z tohoto setkání zážitky?

Presynoda byla pro nás všechny zkušeností církve. Jak se to dělá „být církvi“? Stačí, když je Ježíš uprostřed a všichni jsou totálně otevření dialogu. Celé setkání se neslo v atmosféře této otevřenosti, radosti a vůle jít vpřed, společně budovat budoucnost církve a společnosti. Bylo fakt krásné, že stačilo

vyjít z pokoje a hned člověk potkal někoho z druhé strany planety a mohl s ním mluvit vlastně o čemkoliv. Moc rád jsem se bavil s klukama z Egypta a Libanonu, sympatická byla i dívčina z Japonska nebo zástupkyně Uruguaye. Přiznávám, že Latinská Amerika a všudypřítomní Brazilci mě dostali svou energickou a veselou náturou. Často jsem se bavil i Viktorií (Slovensko) a Markétou (Česko).

K čemu toto setkání poslouží?

Z dokumentu, který z našeho setkání vzešel, je cítit touha po církvi stále víc otevřené a naslouchající. Řečeno jinak, chceme církve, která není ze strachu uzavřená ve vlastním světě, ve vlastních strukturách, rituálech, ale církve na cestě, která nesoudí okolní svět, ale je mu otevřená a je živým svědectvím o naději a radosti.

Jeden z mých největších zážitků bylo setkání s papežem Františkem. Snad ani ne samotné setkání, ale to, co nám řekl a co nám svěřil. Žasnu nad tím, jak je papež uvnitř mladý, odvážný, snad mladší a odvážnější, než ně-

Zapoj se i ty! Otec biskup Tomáš Holub si moc přeje znát tvoje názory na různé otázky, ale třeba i názory tvých nevěřících kamarádů. Jak na to? Máš dvě možnosti. Pokud máš založený Facebook, připoj se ke skupině Diskuze Synoda o mládeži 2018 a připoj svůj komentář pod jednotlivé otázky. Pro přístup můžeš využít i první QR kód. Pokud facebook nemáš, nebo chceš, aby tvoje odpovědi zůstaly anonymní, použij druhý QR kód, pomocí kterého se dostaneš přímo do formuláře, kde je možné anonymně odpovědět.